

[OMYCIEL *sb m*

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-); prawdopodobnie -ciél, -ciel-.

sg N omyciél. ◇ I omyciel(e)m. ◇ L omycielu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto omywa, oczyszcza coś za pomocą wody; przen: o św. Janie Chrzcicielu, chrzczącym i zapowiadającym przyjście Chrystusa: Szedł omiiciel pzet [!] Krolem Izráelfkiem/ iáko íam wiznáwał [Vulg Mar 1/4–8] FarnZnaj 53; Iefli íin Boží niebił przed omiícielem/ tedi nieprziífedł po omiíciele. FarnZnaj 138v, 54v.

FP